Dosarul nr.2-14794/2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

23 decembrie 2025

****

Judecătoria ***** (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu
Cu participarea
Avocaților: - Rodica Crețu și Petru Dragomir
examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea

Vîntul Anastasia, în interesele copilului minor ***** către Suetnova Galina, intervenienți accesorii Instituția Publică Agenția Servicii Publice, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, STAS Ialoveni privind stabilirea paternității defunctului Suetnov Ivan ca fiind tată biologic al copilului minor Vîntul Avel,

a c o n s t a t a t:

La 05 noiembrie 2024, Vîntul Anastasia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Suetnova Galina, intervenienți accesorii Instituția Publică Agenția Servicii Publice, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, STAS Ialoveni privind stabilirea paternității defunctului Suetnov Ivan ca fiind tată biologic al copilului minor Vîntul Avel.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta Vîntul Anastasia a indicat că, a locuit în concubinaj cu Suetov Ivan în Spania până în vara anului 2023. În cursul concubinajului, ambii parteneri și-au exprimat dorința de a avea copii, astfel încât, la începutul anului 2023, reclamanta a rămas însărcinată. În prima jumătate a anului 2023, atât reclamanta, cât și Suetov Ivan se aflau într-o relație armonioasă și erau bucuroși în așteptarea nașterii copilului, fapt confirmat inclusiv prin înregistrarea video anexată la prezenta cerere.

Menționează că, la începutul verii anului 2023, relația dintre reclamantă și Suetov Ivan a devenit mai rece din cauza dependențelor vicioase ale lui Suetov Ivan, acesta devenind din ce în ce mai agresiv. În urma unor numeroase conflicte, care au degenerat în violență fizică împotriva reclamantei Vîntul Anastasia, a fost nevoită să părăsească Spania și să se stabilească în Federația Rusă, în orașul Sankt-Petersburg, unde locuia mama sa, încetând orice comunicare cu Suetov Ivan.

Relatează că, pe data de 26 septembrie 2023, în orașul Sankt-Petersburg, reclamanta a născut un băiat, căruia i-a dat numele Avel. În adeverința de naștere

eliberată în Federația Rusă, patronimicul copilului a fost menționat ca „Иванович”, însă, nefiind căsătoriți și neexistând consimțământul tatălui cu privire la paternitate, în rubrica „tată” nu au fost introduse date. La perfectarea certificatului de naștere al copilului Vîntul Avell la Agenția Servicii Publice din Republica Moldova, rubrica „tată” a rămas, de asemenea, necompletată din același motiv.

Reține că, în luna iunie 2024, reclamanta a aflat despre decesul lui Suetov Ivan, survenit în noiembrie 2023, ceea ce face imposibilă depunerea unei cereri la ASP pentru completarea certificatului de naștere al copilului Vîntul Avel în rubrica „tată” fără consimțământul acestuia.

Subliniază că, din perspectiva juridică, potrivit prevederilor art. 51 alin. (2) și (3) din Codul Familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții și să beneficieze de grija acestora, precum și să comunice cu aceștia, cu bunei, frații, surorile și alte rude, chiar în cazul în care părinții au domiciliul separat. În circumstanțele de față, dreptul copilului minor Vîntul Avel de a-și cunoaște tatăl, de a comunica cu rudele paterne și de a beneficia de sprijinul acestora este complet îngrădit.

Menționează că, în conformitate cu art. 48 din Codul Familiei, în situația în care copilul este născut din părinți necăsătoriți și lipsesc declarațiile comune sau consimțământul tatălui, paternitatea se stabilește de către instanța judecătorească pe baza declarației unui părinte, tutore sau, la atingerea majoratului, a copilului însuși. Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 21 decembrie 2015 precizează că toți copiii, inclusiv cei născuți în afara căsătoriei, beneficiază de aceeași protecție socială, iar cercetarea paternității se face cu respectarea interesului superior al copilului și a egalității de drept între copiii căsătoriți și cei născuți în afara căsătoriei.

Reclamanta solicită instanței stabilirea paternității copilului minor Vîntul Avel față de tatăl său decedat, Suetov Ivan, având în vedere că nu există nicio declarație a acestuia la organul de stare civilă. Având în vedere caracterul incert și imposibil de probat direct al paternității, reclamanta solicită efectuarea unei expertize medico-judiciare genetice – test ADN de rudenie – cu bunica paterna, Galina Suetnova, născută la data de *****, IDNP *****. Rezultatele testului ADN vor constitui probă certă privind paternitatea și vor susține declarațiile reclamantei.

La 18 februarie 2025, pîrîta Suetova Galina prin intermediul reprezentantului său, avocatul licențiat- Dragomir Petru a depus referință în care a indicat că, stabilirea paternității se realizează în mod diferit, în funcție de proveniența copilului, respectiv dacă acesta este născut în timpul căsătoriei sau în afara căsătoriei. În cazul copilului născut în afara căsătoriei, paternitatea poate fi stabilită fie prin recunoaștere voluntară de către pretinsul tată, fie printr-o declarație comună a mamei și a tatălui copilului, depusă la organul de stare civilă, în condițiile art. 47 alin. (5) din Codul familiei al Republicii Moldova, fie pe cale judecătorească, prin acțiune în stabilirea paternității. Astfel, potrivit art. 47 alin. (5) și (7) din Codul familiei, paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută printr-o declarație comună a

părinților, depusă la organul de stare civilă, inclusiv înainte de nașterea copilului. În speță, o asemenea declarație nu există, nici din partea mamei copilului, nici din partea pretinsului tată.

Relatează că, conform punctelor 7 și 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 5 din 21 decembrie 2015 privind practica judiciară în cauzele ce țin de atestarea proveniență copilului, acțiunea în stabilirea paternității reprezintă mijlocul procesual prin care copilul născut în afara căsătoriei urmărește stabilirea paternității față de pretinsul tată pe cale judecătorească. Paternitatea poate fi stabilită fie în procedură contencioasă, conform art. 48 din Codul familiei, fie prin constatarea faptului recunoașterii paternității, în procedură specială, conform art. 281 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură civilă. Astfel, spre deosebire de acțiunea în stabilirea paternității examinată în procedură contencioasă, în cazul constatării faptului recunoașterii paternității, instanța nu stabilește proveniența biologică a copilului. Decesul tatălui firesc constituie o condiție obligatorie pentru examinarea cererii în procedură specială, fiind necesar a se dovedi că acesta, în timpul vieții, a recunoscut copilul sau s-a comportat în mod neechivoc ca tată al acestuia.

Subliniază că, cauza nu poate fi examinată în procedură contencioasă, iar acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Totodată, cet. Olga Suetnova nu poate avea calitatea de pârât într-un asemenea litigiu, întrucât numai presupusul tată firesc al copilului poate avea această calitate și, doar în privința acestuia poate fi solicitată efectuarea unei expertize genetice ADN. Această poziție este susținută și de punctul 11 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție menționate, care statuează că stabilirea paternității în cazul în care mama este decedată, iar tatăl este în viață, se examinează în procedură contencioasă, situație diferită de cea dedusă judecății.

Reclamanta își întemeiază cererea pe prevederile art. 48 din Codul familiei, potrivit cărora, în lipsa declarației comune a părinților, paternitatea copilului născut din părinți necăsătoriți se stabilește de instanța de judecată. Cu toate acestea, la materialele cauzei nu există nicio declarație depusă la autoritățile competente de către vreunul dintre părinți, care să ateste faptul că persoana decedată ar fi tatăl firesc al copilului, fapt ce constituie un temei suplimentar pentru respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Afirmă că, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile. Conform art. 130 alin. (1) din același cod, instanța apreciază probele potrivit intimei sale convingeri, bazate pe examinarea completă, obiectivă și nemijlocită a tuturor probelor administrate în cauză. Art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă definește probele ca fiind elemente de fapt obținute în condițiile legii, care servesc la constatarea circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a pricinii, inclusiv explicațiile părților, depozițiile martorilor, înscrisurile, probele materiale, înregistrările audio-video și concluziile experților.

Relatează că, conform art. 10 din Codul civil, drepturile civile trebuie exercitate cu bună-credință, aceasta fiind prezumată până la proba contrară. Buna-credință presupune un comportament caracterizat prin corectitudine, onestitate și respectarea intereselor celeilalte părți. Exercitarea unui drept în scopul de a cauza prejudicii altei persoane constituie abuz de drept, iar potrivit art. 13 din Codul civil, instanța este în drept să refuze protecția juridică a unui drept exercitat abuziv. De asemenea, art. 14 din Codul civil interzice obținerea unui avantaj dintr-un comportament ilicit sau de rea-credință. Astfel, raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele cauzei, se constată că reclamanta nu a prezentat probe care să justifice pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată.Solicită pîrîtul respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Vîntul Anastasia împotriva pârâtei Suetnova Galina, ca fiind neîntemeiată.

La 28 noiembrie 2024, IP Agenția Servicii Publice a depus referință în care a indicat că, în calitate de intervenient accesoriu, își expune poziția asupra cererii înaintate în cadrul cauzei civile aflate pe rolul Judecătoriei *****, sediul Centru, având ca obiect stabilirea paternității și efectuarea modificărilor corespunzătoare în actele de stare civilă. Din conținutul cererii de chemare în judecată depuse de către cet. Vîntul Anastasia, în calitate de reclamantă, rezultă că aceasta solicită dispunerea efectuării analizei genetice a rudeniei dintre copilul minor Vîntul Avel, născută la data de 26.09.2024, și bunica paternă Galina Suetnova, precum și stabilirea paternității copilului minor față de Ivan Suetnov, născut la 27.09.1980, decedat la 13.11.2023, cu completarea și modificarea corespunzătoare a actelor de stare civilă.

Menționează că, Agenția Servicii Publice se va expune exclusiv asupra aspectelor ce țin de stabilirea paternității și de completarea ori modificarea înscrierilor în actele de stare civilă, întrucât aspectele ce țin de dispunerea efectuării expertizei genetice excedează competenței instituției, conform Hotărârii Guvernului nr. 314/2017 privind constituirea IP Agenția Servicii Publice. Potrivit actului de naștere nr. 638-T, întocmit la data de 05.07.2024 de către Serviciul Stare Civilă Buiucani, municipiul *****, se atestă nașterea copilului Vîntul Avel, deținător al IDNP *****, născut în orașul Sankt Petersburg, Federația Rusă. În rubrica privind părinții este indicată doar mama-Vîntul Anastasia, născută la *****, municipiul *****. Temeiul întocmirii actului de naștere l-a constituit certificatul de naștere, eliberat de autoritățile competente ale Federației Ruse la data de 16.11.2023. Actul de naștere a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 13 și art. 65^1 din Legea nr. 100/2001 privind actele de stare civilă. În acest sens, se reține că actele de stare civilă întocmite de autoritățile competente ale statelor străine au putere doveditoare pe teritoriul Republicii Moldova doar după transcrierea acestora în registrele de stare civilă ale Republicii Moldova, transcriere care se efectuează de către organul de stare civilă competent, cu aprobarea Agenției Servicii Publice. Totodată, potrivit art. 48 din Codul familiei, în cazul în care copilul este născut din părinți necăsătoriți și în lipsa unei declarații comune a părinților sau a tatălui copilului, paternitatea se stabilește de către instanța judecătorească, la cererea

unuia dintre părinți, a tutorelui sau curatorului copilului ori a copilului la atingerea majoratului. Conform art. 69 alin. (1) și (2) lit. b) și d) din Legea nr. 100-XV din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă, în actele de naștere se înscriu mențiuni referitoare la modificările intervenite în starea civilă a persoanei. Mențiunile, rectificările și completările în actele de stare civilă se efectuează în baza hotărârii judecătorești definitive privind stabilirea paternității sau în baza cererii persoanelor îndreptățite, în condițiile legii.Agenția Servicii Publice lasă la discreția instanței de judecată admiterea sau respingerea cererii reclamantei. În cazul admiterii cererii și al pronunțării unei hotărâri judecătorești definitive în sensul stabilirii paternității și completării rubricii privind tatăl în actul de naștere al copilului minor, Agenția Servicii Publice, prin intermediul serviciilor de stare civilă, va asigura executarea hotărârii judecătorești în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Totodată, Agenția Servicii Publice solicită examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său, cu informarea ulterioară despre hotărârea judecătorească adoptată.

Prin avizul Direcției Protecției Drepturilor Copilului din ********** sec. Centru s-a menționat faptul că Vîntul Anastasia locuiește în Federația Rusă și nu poate să expună poziția clară și univocă referitor la stabilirea paternității dat fiind faptul că, presupusul tată biologic este decedat și de către reclamantă nu a fost prezentat nici un act sau raport de expertiză prin care ar fi stabilit faptul că Suetov Ivan ar putea fi tată biologic al minorului. Mai mult solicită instanței să țină cont exclusiv de interesul superior al copilului.

Agenția Teritorială de Asistență Socială Ialoveni prin referința depusă indică că, copilul ***** se află în grija mamei sale Vîntul Anastasia. Potrivit actului de investigare a condițiilor d e trai din 08.09.2025, ultima locuește în casa rudelor în s. Dînceni, împreună cu Țugulischi Vasile-unchi și Țigulischi Natalia-mătușă. Condițiile locative sunt satisfăcătoare, locuința este amenajată cu strictul necesar pentru un trai decent. Mama este responsabilă, în limita posibilităților asupra copilului strictul necesar pentru o creștere și dezvoltare normală. Solicită aplicarea prevederilor art.art. 2 și 3 a Convenției Internaționale nr. 189/1989 cu privire la drepturile copilului, în interesele superioare ale copilului, lăsînd la discreția instanței adoptarea hotărîrii și examinarea cauzei în lipsa lor.

În ședința de judecată, reclamanta Vîntul Anastasia și avocatul Rodica Crețu au susținut acțiunea și au solicitat admiterea din motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată, pârâta Suetova Galina nu s-a prezentat, însă reprezentantul său-avocatul licențiat Dragomir Petru a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, din motivele de fapt și drept menționate în referință.

În ședința de judecată, intervenientul accesoriu Instituția Publică Agenția Servicii Publice, nu s-a prezentat, dar prin referință a solicitat examinarea în lipsă.

În ședința de judecată, intervenienți accesorii Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, STAS Ialoveni nu s-au prezentat, dar au solicitat examinarea în

lipsă.

Aprecierea instanței

Audiind participanții la proces, verificând legalitatea şi temeinicia cerințelor reclamantului, studiind materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la convingerea că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit art.5 alin. (1) CPC al RM orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În ședința de judecată s-a constatat că, obiectul dedus judecății î-l constituie stabilirea paternității copilului Vîntul Avel, născut de reclamanta Vîntul Anastasia în afara căsătoriei.

Paternitatea este legătura juridică dintre un copil și tatăl său.

Acțiunea în stabilirea paternității este mijlocul procesual, prin care copilul născut în afara căsătoriei, în nume propriu, sau prin reprezentant legal, urmărește să-și stabilească paternitatea față de pretinsul tată sau tată pe cale judecătorească.

Stabilirea paternităţii se face în mod diferit, în dependenţă de provenienţa copilului din căsătorie (cel născut în timpul căsătoriei) sau provenienţa copilului în afara căsătoriei (cel născut înainte de căsătorie ori născut în situaţia în care părinţii nu sunt căsătoriţi).

Potrivit alin.(4) art. 47 Codul familiei, prezumţia de paternitate a soţului (fostului soţ) poate fi înlăturată printr-o declaraţie a soţilor (foştilor soţi) depusă personal. În cazul în care soţii (unul din ei) nu se pot prezenta personal, declaraţia se autentifică notarial şi se expediază la organul de stare civilă.

Paternitatea în afara căsătoriei se poate stabili fie prin recunoaşterea voluntară din partea pretinsului tată sau printr-o declaraţie comună a acestuia şi a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă, în condiţiile art.47 alin.(5) Codul familiei, fie prin acţiune în justiţie pentru stabilirea paternităţii.

Iar, conform alin. (5) art. 47 Codul familiei, paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută de către tatăl său printr-o declaraţie comună a acestuia şi a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă.

Alin.(7) a aceleiași norme legale atestă că, declaraţia comună a mamei şi tatălui copilului privind paternitatea poate fi depusă la organul stare civilă şi pînă la naşterea copilului.

Articolul 48 Codul familiei statuează că, dacă copilul este născut din părinţi necăsătoriţi între ei şi în lipsa declaraţiei comune a părinţilor sau a tatălui copilului, paternitatea se stabileşte de către instanţa judecătorească în baza declaraţiei unuia dintre părinţi, a tutorelui (curatorului) copilului sau a copilului însuşi la atingerea majoratului.

Instanța de judecată, examinând cererea de chemare în judecată depusă de Vîntul Anastasia împotriva Suetnova Galina privind stabilirea paternității copilului

minor Vîntul Avel, constată că obiectul cauzei îl constituie determinarea paternității unui copil născut în afara căsătoriei.

Potrivit legislației Republicii Moldova, paternitatea reprezintă legătura juridică dintre un copil și tatăl său. În cazul copiilor născuți din părinți necăsătoriți, stabilirea paternității se poate realiza fie prin recunoaștere voluntară de către tată sau prin declarație comună a părinților, fie prin hotărâre judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui sau a copilului, după atingerea majoratului.

Reclamanta își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 48 din Codul familiei, solicitând ca instanța să dispună stabilirea paternității copilului față de decedatul Suetnov Ivan și efectuarea expertizei genetice prin test ADN cu bunica paternă, Galina Suetnova, pentru a dovedi legătura biologică. Fiind numită efectuarea exepertizei vizate, pîrîta nu s-a prezentat în fața medicilor pentru prelevarea probelor ADN.

Potrivit pct. 6 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 21 decembrie 2015, cu modificările ulterioare, pe cale judiciară paternitatea se stabileşte prin două căi:- s*tabilirea paternităţii*, în procedura contencioasă, conform art.48 Codul familiei;- *constatarea faptului recunoaşterii paternităţii*, în procedura specială, conform art.281 alin.(2) lit.d) CPC.

Spre deosebire de acţiunea în stabilirea paternităţii, care se examinează în procedură contencioasă, la constatarea faptului recunoaşterii paternităţii (procedură specială), instanţa de judecată nu va stabili proveniența biologică a copilului de la tatăl firesc. Cazul în care tatăl firesc al copilului este decedat, constituie o condiţie obligatorie pentru constatarea faptului recunoaşterii paternităţii în procedura specială. Astfel, urmând a fi constatat şi dovedit, dacă tatăl firesc al copilului în timpul vieţii recunoştea paternitatea copilului sau fiind în viaţă se recunoştea pe sine ca tată al viitorului copil şi prin comportamentul său, prin acţiunile sale dădea de înţeles acest fapt.

Reclamanta A.Vîntul a depus acțiunea în procedură contencioasă.

Reieșind din normele legale vizate, potrivit practicii judiciare consolidate prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 21 decembrie 2015, testul ADN sau probele indirecte nu pot înlocui declarația pretinsului tată sau recunoașterea paternității în timpul vieții, fiind necesare probe directe privind legătura biologică.

Analizând probele depuse, instanța constată că reclamanta nu a prezentat nicio declarație a tatălui copilului, care să confirme paternitatea, nici alte acte sau rapoarte de expertiză care să stabilească în mod cert că Suetnov Ivan ar fi tatăl copilului. Cererea de efectuare a testului ADN cu bunica paterna nu poate constitui temei legal pentru stabilirea paternității, întrucât legea prevede expres că paternitatea poate fi recunoscută numai de către tată sau prin hotărâre judecătorească bazată pe probe certe. Totodată, pârâta Suetnova Galina nu poate avea calitatea de pârât în acest litigiu, deoarece numai pretinsul tată poate fi parte în acțiunea de stabilire a paternității, iar decesul acestuia limitează posibilitatea administrării probelor directe.

În ceea ce privește interesul superior al copilului, instanța reține că protecția drepturilor copilului include și dreptul la cunoașterea originilor biologice. Totuși, acest drept nu poate fi garantat prin admiterea cererii în lipsa probelor verificabile. Admiterea cererii fără probe suficiente ar încălca principiul legalității și ar conduce la pronunțarea unei hotărâri fără temei factual și juridic, ceea ce nu este permis de lege. Instanța a verificat toate probele administrate, inclusiv actele de stare civilă, referințele intervenienților accesorii și poziția reclamantei, constatând că nu există probe care să permită stabilirea paternității în procedură contencioasă în cazul decesului tatălui biologic și probelor anexate.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Alin.(1) art. 240 CPCstipulează că, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art. 236-241 CPC, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată, înaintată de Vîntul Anastasia, în interesele copilului minor *****, către Suetnova Galina, intervenienți accesorii Instituția Publică Agenția Servicii Publice, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, STAS Ialoveni privind stabilirea paternității defunctului Suetnov Ivan ca fiind tată biologic al copilului minor , ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Nadejda Mazur